

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15/2568

ศาลจังหวัดนครราชสีมา ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองนครราชสีมา ศาลผู้รับความเห็น นาย ภ. โจทก์ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ที่ 1 กับพวกรวม 4 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องบริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ที่ 1 บริษัท น. จำกัด ที่ 2 นาย อ. ที่ 3 บริษัท ว. จำกัด (มหาชน) ที่ 4 จำเลย อ้างว่า จำเลยที่ 1 ไม่ดูแลรักษาสภาพของสายเคเบิลของตนให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยในระดับความสูงตามที่กฎหมายกำหนด ปลอมให้สายเคเบิลหย่อนลงจากความสูงตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ตู้ของรถบรรทุกที่จำเลยที่ 3 ขับไปในทางที่จ้างของจำเลยที่ 2 ไปเกี่ยวสายเคเบิลขาดลงมายังพื้นถนน โดยปลายสายอีกด้านหนึ่งยังคงติดอยู่ที่เสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้โจทก์ขับรถจักรยานยนต์มาเกี่ยวสายเคเบิลดังกล่าวล้มลงได้รับอันตรายสาหัส ขอให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ให้การว่า เหตุละเมิดเกิดจากความประมาทของจำเลยที่ 3 และโจทก์ จำเลยที่ 1 จึงไม่ต้องรับผิดชอบ โจทก์ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การว่า เหตุละเมิดเกิดจากความประมาทของจำเลยที่ 1 และโจทก์ จำเลยที่ 3 ไม่ใช่ผู้กระทำละเมิด จำเลยที่ 2 และที่ 3 จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยที่ 4 ให้การว่า อุบัติเหตุไม่ได้เกิดจากความประมาทของจำเลยที่ 3 จำเลยที่ 4 ไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดนครราชสีมาเห็นว่า พฤติการณ์การกระทำของจำเลยที่ 1 ที่โจทก์กล่าวอ้างถึงการละเลยไม่ดูแลสายเคเบิลที่อยู่ในความครอบครองให้อยู่ในสภาพปลอดภัย เป็นเหตุให้สายเคเบิลขาดลงมาอยู่บนพื้นถนน เป็นอำนาจโดยทั่วไปของจำเลยที่ 1 เท่านั้น เหตุละเมิดหาใช่เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายในการประกอบกิจการโทรคมนาคมซึ่งเป็นอำนาจโดยตรงของจำเลยที่ 1 ข้อพิพาทคดีนี้จึงเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองนครราชสีมาเห็นว่า คดีนี้ จำเลยที่ 1 เป็นหน่วยงานทางปกครอง เมื่อโจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 ไม่ดูแลรักษาสภาพของสายเคเบิลของจำเลยที่ 1 ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยในระดับความสูงตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ตู้บรรทุกของรถยนต์คันที่จำเลยที่ 3 ขับมาเกี่ยวสายเคเบิลขาดลงมายังพื้นถนน โดยปลายสายอีกด้านหนึ่งยังคงติดอยู่ที่เสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้โจทก์ขับรถจักรยานยนต์มาเกี่ยวสายเคเบิลล้มลงและได้รับอันตรายสาหัส อันเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ ข้อพิพาทในคดีนี้ ในส่วนของจำเลยที่ 1 จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้ว คดีนี้ คำฟ้องในส่วนที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 นั้นเป็นคดีพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน และจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ไม่ได้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คดีในส่วนของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 จึงเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คงมีปัญหาคือวินิจฉัยเฉพาะคำฟ้องในส่วนของจำเลยที่ 1 ว่า เป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง คดีมีปัญหาคือวินิจฉัยว่า คดีนี้ในส่วนของจำเลยที่ 1 เป็นคดีพิพาท

เกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองที่อยู่ในอำนาจศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง เห็นว่า คดีนี้ แม้บริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) จำกัด (มหาชน) จำกัด และจำกัด 1 จัดตั้งขึ้นโดยการควบรวมกิจการของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 จึงรับโอนภารกิจ สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายเดิมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทมหาชนจำกัดที่แปรรูปและรับโอนกิจการมาจาก องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการสื่อสารโทรคมนาคม ทุกชนิด เมื่อข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เป็นเรื่องการติดตั้งและดูแลรักษาสายสื่อสาร โทรคมนาคม อันเป็นการดำเนินการในฐานะผู้ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ตามมาตรา 39 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 การกระทำอันเป็นเหตุของการฟ้อง จำกัด 1 ในคดีนี้ จึงเป็นการกระทำในฐานะหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการทาง ปกครอง อันเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามนัยบทนิยาม "หน่วยงานทางปกครอง" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 การที่โจทก์ฟ้องว่า จำกัด 1 กระทำละเมิดโดยการไม่ดูแลรักษาสภาพของสายเคเบิลของจำกัด 1 ให้อยู่ในสภาพที่ ปลอดภัยในระดับความสูงตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ตู้บรรจุทุกของรถบรรทุกคันที่จำกัด 3 ขับ แล่นมาเกี่ยวสายเคเบิลของจำกัด 1 จนทำให้สายเคเบิลขาดลงมายังพื้นถนน โดยปลายสายอีก ด้านหนึ่งยังคงติดอยู่ที่เสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ที่โจทก์ขี่มาเกี่ยวสายเคเบิลดังกล่าว ล้มลง ทำให้โจทก์ได้รับอันตรายสาหัสและรถจักรยานยนต์ของโจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้ จำกัดทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ กรณีตามคำฟ้องใน ส่วนของจำกัด 1 จึงเป็นการฟ้องว่า จำกัด 1 ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองละเลยต่อหน้าที่ใน การตรวจสอบดูแลและรักษาความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินที่ใช้ในการจัดทำ สาธารณูปโภคตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่โจทก์ อัน เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คดีพิพาทระหว่างโจทก์ กับจำกัด 1 จึงเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/15/2568>